

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:

Egy évre 6 ft. Fél évre 3 ft. Évesre 1 ft 50 kr.
Egyes szám ára 15 krajcár.
Előfizetel csupán a kiadóhivatalnál lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetési díjak:

Öt hasábon poltisor 6 kr. Bátyog minden beiktatásnál 20 kr.
Nyilttér garmond aora 20 kr. — Nagyobbantóbbszöri hirdetések
jutányosan csaköltetnek.

A lap szellemi részére s a nyilttérre vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Költségtel pénsek, reclamatiók, és hirdetések
a kiadóhoz intézendők.

B.-G y a r m a t, november 22.

A megyei önkormányzat egyik legzebb, de legfontosabb mozzanata a tisztviselőválasztás, midőn a megye közönsége százados jogait gyakorolva, nyugodt, komoly megfontolás után tartozik oda törekedni, hogy ügyeinek vezetését oly férfiak kezeibe tegye le, kik kipróbált hazafiságuk, tevékenység és fáradhatlan szorgalmukkal iparkodnak a bennük helyezett megtisztelő bizalomnak minden körülmények között megfelelni.

Megyéinkben is a tisztujítás nagy fontosságú napja közeledik, s a december 1-jére összehívott rendkívüli közgyűlés fogja meghatározni a megyei általános tisztujítás napját, melyen az új megyei bizottmány fogja már érvényesíteni választási jogát.

Ami megyéinkben az egyes tisztségeket illeti, ugylátzik, hogy ebben a megye közönségének azon józan nézete emelkedik többségre, mely a személyváltoztatást csak ott akarja kérésztül vinni, hol ezt a közügyek iránti tekintet méltán sürgeti és követeli. Mert a személyváltozás, ott a hol annak szükségse nem forog fenn, csak a folytonosság és a közügy rovására történhetik.

Az alispáni kérdés legbékésebb megoldása után, ugy látszik, csak a tiszti főügyészi állás volna az, mely legutóbb Török Zoltán, mestani első aljegyző fellépésével kérdésessé kezd válni. Ezerint ezen állásra két pályázó van, t. i. Steller Antal az eddigi főügyész és Török Zoltán első aljegyző. Nem czélunk itt sem az egyik, sem a másik pályázó érdekében pártállást foglalni, hisz mind a kettőnek működése nyilt könyvként áll a vármegye előtt. Itt csak az állás fontosságát akarjuk kiemelni és részben körülírni, hogy azok, kik e fontos állásról kellőleg tájékozva nincsenek, annak idején átgondolt voksot dobjanak a választó urnába.

Magas képzettség, kitartó szorgalom és ernyedetlen munkássággal kell birni azon embernek, kiz a megtisztelő állásba helyez a választók bizalma.

A tiszti ügyész a vármegye negyedik dignitarius tisztsége, s mint a megye jogi tanácsosa, kell, hogy személyisége, esze, jelleme, munkássága és becsületessége által ezen tekintélyt biztosítsa.

Alig van a közigazgatásnak oly fontosabb ügye, mely az ő véleménye nélkül döntetnék el. Pedig tudjuk azt, hogy a fontos ügyekből Nógrádnak is kijutott elég.

De továbbá az árvatárak központosítása óta ezen hivatalnak munkaköre oly rendkívüli nagy terjedelmet nyert, hogy ott csak ugy lehet a nagy közönség érdekeit valóban szolgálni, ha nem kimélve munkaerő alkalmazást sem, maga a tiszti ügyész is szorgalmat fejtve ki, minden idejét kizárólag hivatalának szenteli. A tiszti ügyész a megye közönségének jogi tanácsosa; alig van fontos ügy, hogy abban a tiszti ügyész jogi véle-

ménye meg ne hallgattatnék, és ebből látható, hogy mily magas szakképzettség szükségeltetik ez állásnál. El van halmozva az adóügyekkel a kincstár részéről, ugyannyira, hogy pusztán az adóügyek egy segédjének teljes idejét igénybe veszik. Leginkább pedig az árvatügyek elintézése tartozik hatáskörébe, mert elmondhatjuk, hogy alig lesz egy-két hagyatéki ügy az árvaszék által jóváhagyva és elintézve a tiszti ügyészi vélemény előleges meghallgatása nélkül. E téren a tiszti ügyészre igazi sisyphusi munka vár, és ha megfeszített munkássággal, folytonos kitartó szorgalommal nem igyekszik köteleességének eleget tenni, oly óriási hátrálók fog felszaporodni, hogy azzal az árvaszék működését is teljesen megakadályozza.

Itt azonban a tiszti ügyész működési köre még korán sem ért véget; munkásságának legfőbb része a kölcsön adott pénzek biztosítása, a kamatok esetleg a tőke behajtása, a kölcsönök engedélyezése a tiszti ügyészi munkakörnek legfontosabb részét képezik. Százszerekről van itt szó s az mind árvavagyon, melynek minden krajczárjához egy apátlan, anyátlan árvának drága könnye tapad; ezt a vagyont megőrizni, ezt védelmezni s ugy védeni, hogy az hasznot hajtson, ez a tiszti ügyésznek legzebb és legnemesebb hivatása.

Röviden körvonalaztuk itt e szép és fontos állás munkakörét és ebből láthatjuk, hogy a ki ez állást betölti, annak nem elég csak szakképzett embernek lenni, hanem kell még ahhoz fáradhatlan szorgalom, kitartó munkásság és főleg szükséges emberszeretettel párosult megvesztegethetlen becsületesség.

Ezek azon vonások, melyeket minden választónak higgadtan és komolyan meg kell fontolnia, mielőtt ide vagy oda szavát lekötné, s szavazatát a választó gyűlésen érvényesítené.

Az önkormányzati rendszer és a parlamentti felelős kormány.

III.

A jelzett módon megalakított kitűnő minisztérium által az ország érdekeinek megvédésére kiválasztott főispánok bizonyára megütnek a mértéket, kivált ha oly hatáskörrel ruháztatának föl, hogy föladatainak megfelelhetnének. Különösen a kijelölési jog gyakorlatát, felelősség mellett ugyan, de kizárólag rájuk kellene bízni. De, hogy visszaéléseket ne követhessen el a főispán: a megyei képviselőt titkos szavazattal választson mellő saját kötelezől bizalmi férfiakat, a kik a közgyűlés előtt magukat becsületességükre köteleznék, hogy a pályázókra vonatkozólag mindent elmondanak és semmit el nem hallgatnak, a mit a főispánnak a közjó érdekében megtudnia kell. Ezenkívül a törvény szabja meg a kvalifikációt, a melytől a főispánnak el térni ne lehessen és kötelezettség minden hivatalra a pályázók három legjelesebbikét kijelölni, a kik közül azután a megyei képviselőt titkos szavazattal választja meg a tisztkart.

Ha a vármegye a főispánra vonatkozólag részrehajlást s törvénytisztséget tapasztalna: legyen joga első

sorban a minisztérium, másod sorban pedig az alsóház előtt panaszt emelni. Szinte lehetetlen, hogy az oly alsóház, mely a megyék kifolyása volna, a jogos panaszt meg ne orvosolná s a főispánt a minisztériummal együtt felelősségre ne vonná.

Hogy a megyei hivatalokra a legzebb tehetségek is szívesen vállalkozzanak, és a folytonos tanulásra ösztönük legyen: a megyei tisztviselők élet-hossziglan választassanak, és csak fogylmi uton, az állami elmozdithatlan bíróságok ítéletei által legyenek hivatalaiktól megfoszthatók; hogy ez által a tisztviselő mind föl, mind pedig lefelé független lehessen. Ez esetben minden megyei képviselő komolyan meg fogja gondolni, hogy kire adja szavazatát.

Föl kell tennünk, hogy az állam érdekeinek ellenőre, a főispán, nem fog kijelölni oly egyéneket, a kik a magyar állameszmének ellenségek, és a megyei tisztviselők ily kijelölési és választási rendszer mellett meg fogják ütni a mértéket.

A megyei tisztviselő, a szolgabíró a megye érdekeinek ellenőre a nagy és körköröségekkel szemben; s így őt is a maga kisebb körében oly hatáskörrel kell fölruházni, mint a főispánt a megyével szemben. A községi tisztviselőkre nézve a kijelölési jogot a megyei tisztviselőre kell ruházni. Az ily tisztviselő mellő a községi választógyűlés szintegy titkos szavazattal választson bizalmi férfiakat, kik a kijelölő tisztviselőt minden irányban fölvilágosíthatják. A megyei tisztviselő kötelezettség minden hivatalra a legjelesebb három egyént kijelölni; visszaélés esetén legyen joga a községnek első fokulag a megyénél, másod fokon pedig a kormánynál orvoslást keresni, hogy ekképen a községek, ép ugy, mint a vármegyék élére, a legértelmesebb és jellemesebb polgárok legyenek állítva.

Ámde a vármegyék legeszezebb szervezete is csak csonka mű marad, a községek, a helyhatóságok jó szervezése nélkül; mert az kégtelenség, hogy a megyei tisztviselő közvetlen végrehajtó is legyen. A mely nagy és körköröségekkel feltalálható a szükséges szellemi és anyagi erő: azok a megye ajánlatára teljes hatáskörű helyhatóságokká alakítandók. Az ily községek legyenek közigazgatási tekintetben a megyének közvetlen végrehajtó közgei. A megyei tisztviselő csak végrehajtó s a megye ellenőre lehet, akinek jogában áll a községek képviselői gyűlésén elnökölni, hogy a helyhatóságok belélelével megismerkedhessenek. A megye minden rendelete a megyei tisztviselő közbejöttével intéstetik a községhez, s a község is általa érintkezik a megyével, s így az ily megyei közegnek mindenről tudomással kell birnia, a mi a községekben történik; ő közvetlen végrehajtó ott, hol a község nem teljesítette kötelezettségét, és pedig a mulasztó költéségre. Szóval a megyei tisztviselőnek a kerületet folyvást be kell járnia s mindent ellenőriznie, hogy a közigazgatási gépezet föl ne akadjon.

Törvénykezési tekintetben a véglegesen szervezett helyhatóságok legyenek a polgári kisebb keresetek elintézői és az állami bíróságok ítéleteinek végrehajtói. Ezen kötelezettségeket a helyhatóságok legeszezebbben és legolcsóbban teljesíthetik.

A mely nagy és körköröségekben hiányzik a megkívántató szellemi és anyagi erő; azok a tehetségekhez mért hatáskörrel láttassanak el, és mindaddig a megyei tisztviselőt fenhatósága alatt hagyandók, míg a megye ajánlatára a kormány által teljes hatáskörű helyhatóságokká nem lesznek alakíthatók. Az ily községekben a fontosabb ügyeket csak a megyei tisztviselő intézhetik el, a kiknek az előre kitűzött napokon meg kell ott jelenniük; mert az idő legdrágább vagyon, s azért egy egész község nem vándorolhat a megyei tisztviselő lakására.

BODNÁR ISTVÁN.

Hontmegye közgyűlése.

Hontmegye özi rendes közgyűlése november hó 15-én tartatott három Majthényi László főispán ur elnökelete alatt. A közgyűlés szokatlannal látogatott volt.

A megnyitásban és üdvözlő beszédben megemlékezett a főispán a délkeleti népmozgalmakról, melyeket a törvényes hatalom által immár legyőzötteknek jelzett. Majd kegyeletos szavakkal emlékezett meg nemrég elhunyt két tagjáról a megye hatóságának, névszerint Elfer Adolt orvosról, kit fél századon át működési körében sokan ismertek a megye lakosai közül, és Szabó Antal ügyvédéről. Végre az előző napon megtartott „concordia szék” felemlítésével jegyzőkönyvi elismerését kívánta kifejezni a tisztviselőségnek, melynek nincs semmi hátráléka. Áttérve a napi-rendre, első sorban a főispánilag helyettesített tisztviselők törvényeszerű választása történt meg a miután a kijelölt választmánytól mások nem jelentkeztek, a választás nélkül egyhangú felkiáltás útján megválasztottak: árraszéki elnökké Zmeskall Kálmán, németi szolgabíróvá Vajda Pál. Közigazgatási gyakornokokká kinevezettek (az alispáni hivatal meghallgatásával) Barányi Jenő, Plachy Gyula és Sántha Béla végzett jogászok. Ugyanez alkalommal szabályszerűleg meglettek alakítva, illetőleg kiegészítve a közigazgatási, az igazolási, a bírói, a központi és állandó választmányok.

A rendes adminisztrációsális tárgyak sorából ügyeletekre méltóbbaknak jelezhetők:

A minisiteri rendeletek közül: a legközelebbi tisztújítás határnapjának kitérésére vonatkozó rendelet, melynek nyomán a tisztújítás december 29-ére lett kitérve a kijelölt választmány Braunmüller Sándor, Dacsó Pál, Horváth Miklós, Mikulka György, Podborszky György és Szabadhegyi Géza személyeikben ezen kijelentéssel lett megalakítva, hogy a megyei hivatalokra pályázni kívánók e hó végeig felszerelt kérvényeiket az előző-főispánhoz nyújták be. Ugyanezen minisiteri rendelet folytán, mely a megyei betegápolási alapszabályokat alkotott megyei szabályrendeletet módosítás végett visszaküldi, annak további érvényben hagyása mellett a megye részéről újabb indokolt felterjesztés intézettek, — úgy az igazságügyminisiterhez is, hogy miután a belügyér egyik szolgabírói járási székhelyül Vámos Mikola helyett Szobot elfogadta, a járásbíróiságot Mikoláról szintén Szobora helyezze át. Végül élénk éljenzéssel fogadtott azon belügyminisiteri leirat, melyben értesítették a megye közönsége Ő Felsége azon kegyelmi tényéről, mely helybenbagyta, hogy főispánunk, báró Majthényi László, országgyűlési képviselőnk Paczolay János Antal nevű fiát örökbe fogadhasa minden ezzel járó jogokkal együtt. Érzékeny szavakkal köszönt meg a főispán a megyei bizottmány rokonszenvének nyilvánulását a kérés a közönséget, hogy a személye irányában egész életkoron át teljes rokonszenvet örökbe fogadott fia iránt is tanusítani kegyeskedjenek.

A törvényhatósági levelezések sorából pártoltattak Kolozs megye felirata a közigazgatási tisztviselőknek vasúton utazásaik alkalmával az állami tisztviselőkkel egyenlő kedvezményben leendő részvételéről tárgyában; Sáros megyé a szolgabírói hivataloknak börtönhelyiségekkel ellátása, valamint a betegápolási költségeinek az országos alagból való fedezése iránt; Borsod a zsidó zsigiskolák beszüntetését célzó; Győr megyé a marhasónak lehető legolcsóbb áron leendő árulása tárgyában. A többi levelek ezuttal tudomásul vétettek.

Mailáth György, Esztergom megye főispánjának szomorú, de igen szép közönsé válasza az atyja halála alkalmából nyilvánított részvétliratra rokonszenves tudomásul vétetvén, egész terjedelmében a megye jegyzőkönyvébe iktattatni határozottatott. A közgyűlés végén a főispán a hat éves megyei ciklus letelése alkalmából meleg szavakkal mondott köszönetet a megye közönségének azon szives, rokonszenves támogatásért, melyben őt minden alkalommal részesíteni szives volt; mely szavakra a megyei bizottmány és közönség részéről Podborszky György országgyűlési képviselő legott válaszolva, kiemelve viszont a főispánnak a közönség irányában mindig tapintatos eljárását stb. — Ugyanezt emelte ki a főispáni ebéd alatt Mikulka György apát klasszikus zamatú felkészítődjében, kiterjeszkedvén a főispán által adoptáltnak reményteljes jövőjére is. Áldomást mondtak még a két jelen volt a az egyik távol volt országgyűlési képviselőinkre és a megye alispánjára.

Új megyebizottisági tagoknak megválasztottak: az egégi kerületben Rajner Géza, Bolgár György és Klupathi Ignác; a litavaiban Hajdu István, Vitalis Lőr, Trenkuss Endre és Horváth Béla; a korponaiban Libertini József és Martini Emil; a báthiban Kolpaszky Márton, Zeilkei Lajos és Gerhardt György; a nagy-marosiban Thuránszky Armin; a szobellébiben Lauzo Mihály és Weiss Zsigmond; a földes-gyarmatiban

Plachy Bertalan, id. Marek Károly és Sántha Sándor; a barátiban Lovák Mór és Máthé Simon; az ipoly-szécsénkeiben Ország József és Rónay Béla; a palástiban Balezár Rásmán és Haán Sándor; a bakabánysában Hoffmann Sándor és Czignan Gyula; a nagy-csalomaiában Méhes József és Lestyánszky Sándor; a lukánonyeiben Halmay Sándor, Gonda János, Draskóczy Gábor és Gyűrky Antal; a kis-gyarmatiban Novotny István, Bakó János és Lányi Sándor; a szokolyaiban Kallós János, Viski János és Kovács József; a szonográdban Pásch Samu, Rényi László és Prónay Mihály; a prencsfalviban Kóburg berezeg, Hönig Vilmos, Veisz Zsigmond, Schiller János, Odry Miklós és Melis Samu; az ipolyágiban Pográcz Lajos; az apát marótiban Zmeskall Kálmán és Némethy Rudolf; a szalkaiban Varga Joakim; a felső-zsemberiben Forster Frigyes, Haán Kálmán és Nagy Antal; a pjerjében Ollik Mihály, id. Schiller Antal és Horniczky Mihály.

A fővárosi közraktárak.

A magyar lezámitoló és pénzváltóbank, tudvalevőleg az elevátorokat is átvette már és a kereskedelmi minisiter értekezletet hitt egybe az elevátorok tarifáinak megállapítására. Képviselve volt a minisiterium, a főváros és a budapesti kereskedelmi kamara.

A minisiteri és a fővárosi képviselők helybenbagyták a bank tarifáit, a kereskedelmi érdekek képviselői pedig azoknak lezámitolását követelték és joggal. Mert a számbavehető kereskedelmi kamarai jelentések zöme, követeli a roppant magas tarifák lezámitolását.

A kormány, a bank és a főváros képviselői helybenbagyták az uszora tarifa tételeket és így valószínű, hogy a kereskedelmi minisiter (ki feltűnő jóakarattal viseltetik a közraktári vállalat iránt), ki ez ügyben dönt, nem a kereskedelem érdekeit, hanem a magán-vállalatát fogja mérvadónak tekinteni.

A főváros hamis paripán lovagol, ezért botlik meg folyton a közraktári ügy minden felmerülő pházisánál. A főváros az első 30 évben 50 ezer forint évi járulékot fizet a magyar lezámitoló banknak, ha a közraktárakért kifizetett 3 és negyed millió forint nem hoz tiszta 5 százalék jövedelmet.

A főváros tehát úgy okoskodik, hogy magas tarifák mellett a vállalat többet fog jövedelmezni és így a városi segély is csökkeni fog.

Es ez roppant hamis felfogás. A közraktári vállalatok csak ott jövedelmeznek, a hol a tarifák olcsók. Minél magasabbak a díjazások, annál csekélyebb a forgalom és természetesen a jövedelem is.

A fővárosi közraktárakban azonban még egyéb bajok is mutatkoznak, melyek viszarasztyják a magyar gazdát és a magyar kereskedőt a beraktározástól. Roppant sok mellékköltségeket számítanak fel, melyre a vállalat jogosulva van, bár a felek az illeték csime alatt felszámított munkálatokat nem ellenőrizhetik.

Ez azonban még csekély baj.

A főhiha abban összpontosul, hogy a közraktári vállalat nem felelős a beraktározott áru minőségéért és mennyiségéért.

Terfünk nem engedi előszámlálni az előforduló visszaéléseket a budapesti és a vidéki közraktárakban, melyeket az érdekelt felek tudomásunkra juttatnak, különben lapunk minden száma teljesen megtelnék velük. Ha a beraktározott új buza fölmelegszik, értékében métermázsánként legalább 1 forinttal csökken és a szerencsétlen beraktározók, kiket a vállalat uton-utfolon feltűnő hirdetésményei lépre vezettek, hiába fordulnak a vállalatához kártérítésért. Ott csak siket fülekre találunk és kárpótlást az életben nem látnak.

A beraktározó fél, midőn árját átadta a közraktári vállalatnak, alávetette magát alapszabályainak, a melyeknek értelmében a vállalat nem felelős a beraktározott árúért. Bizonyítsa be a beraktározó azt, hogy búzája egészséges állapotban érkezett meg, továbbá pedig bizonyítsa be a károsult fél azt, hogy búzája a vállalat közvegeinek gondatlansága miatt romlott meg. — Ezt ugyan a beraktározó fél soha sem lesz képes bizonyítani; kiheveri valahogyan kárát, átkozza a nép boldogítására alakult vállalatot és megbagyja még utódainak is, hogy „örskedjenek a közraktáraktól.”

Ép így jár a beraktározó, ha például beraktározott 100 métermázsas búzából, átadáskor hiányzik négy-öt métermázsas.

Ha kártérítést követel, ismét előáll a magyar lezámitoló bank közraktári üzletszabályzatával. Egyszerűen elutasítja a beraktározó felet kártérítési igényeivel, mert alapszabályai értelmében természetes hiányokért nem felelős. A lezámitoló-bank közraktáraiban pedig a hiány mindig természetes, mert hiány nélkül — nincs árúátadás.

Mit használna most már a szegény gazdának, vagy kereskedőnek az olcsó tarifa? Nagyon keveset jó számba az, hogy száz métermázsas gabona után, va-

laki egy bétre egy forintot vagy csak 50 krt fizet, ha fölmelegedése által 1 forint 50 krt veszít, vagy négy-öt métermázsas hiány által 40-50 forinttal rövidül.

A fővárosi közraktárakban magas a tarifa, roz az árukezelés és sok a hiány. Minapában, hogy többek közül csak egy esetet említünk fel, a közraktárakban előforduló visszaélések illusztrálására, egy budapesti bizományosnak volt az elevátorokban 709 mm. búzája, mely Jászberényből küldetett. Átadáskor csak 700 métermázsas lett belőle. A bizományos hivatalnok nagy lármát csapott, hogy ő ezt nem hiszi, lehetetlen, hogy százszáz búzából pár napi beraktározás után 9 métermázsas hiány legyen.

Meg akarta nézni, mint a gabnatőzadén mondják, a „látor” vastartányát, de tiltva van, mert életveszélyes és eddig is már több mint 70 ember élete veszett el az elevátorok fennállása óta.

A fiatal kereskedő azonban a tilalom és veszedelem dacára fölment az elevátor tartányába és megtalálta a hiányzó 9 métermázsas búzát. Hogy ezen 90 forint érű búza a beraktározónak utólagosan kiszolgáltatott volna-e, ha nyomban az átadásnál nem konstaláltatik az árú ottléte, azt nem tudjuk, — ez a közraktári vállalat kezelési titka, melyet nem ismervén, nem is szellőztethetünk.

Ily rend és gazdálkodás folyik a magyar lezámitoló bank közraktáraiban, melyen sem az alacsony, sem a magas tarifák nem változtatnak, sem a jelenben, sem a jövőben.

A magyar lezámitoló bank tanulhatna a magyar hitel-banktól, hogy miképen kell közraktárakat kezelni. Nézz meg ezen banknak az osztrák-magyar államasutnál bérlet raktárhelyiségeit. Mily példás rend, mily kifogástalan árukezelés, pedig csak a szomszedságban fekszik. Sohasem hallani panaszt ezen vállalat ellen. Nem kült hirdetésményre egy árva styinget sem, mégis telve van raktárának befogadási képessége. Holott a magyar lezámitoló bank közraktárai befogadási képessége, felényire sem vétetik igénybe, dacára a nagy bűhónak.

Persze ezzel nagy ujdomságot mondunk a lezámitoló bank vezérférfainak.

Mert, hogy Budapesten mi történik az ő vállalatokkal versenyző közraktárakban, arról a közraktárak igazgatóinak nincs tudomásuk. Volt is alkalmuk a tekintetben magukat nyilvánosan kompromittálni, azon zöld szegélyezett memorandumban, melyet tavaszkor a fővároshoz benyújtottak.

A magyar lezámitoló-bank kezelésében általában roppant nagy lelkiismeretlenség tapasztalható. Nem törődnek a kereskedelem, a termelés, a közraktárak, a bank, és a részvényesek érdekeivel.

Botrány botrányt követi nálunk. Ép a múlt-béten olyan eset történt a banknál, hogy lezámitoltak egy hamis váltót. Hamis váltót már más bank is számitott le, de nem történt még meg tisztegesen banknál az, hogy oly hamis váltót számitoljanak le, melynek kölete hat hónappal később lenne, mint lejárat. A mely intézetnél ily vétke könnyelműség tapasztalható, azon banknak jövője már előre meg van pecsételve.

Van néhány lelkiismeretes földbirtokos igazgatótanácsosa a banknak, kik például saját kárakra, még a debreczeni malomnak is, bár birtokuk szomszedságában van, a bank által adják el termésüket. De ezen kegyelemkereset nem használ semmit.

A bank áruosztályában hiányzik a szakértelem. Kicserves és drága tapasztalás alapján elmondhatják ezt mindazok, kiknek a bank áruosztályával ügyük volt. Például azon erdélyi birtokosok, kik, midőn a bank által búzájuk eladási árát táviratilag értesültek, azon reményben voltak, hogy az eladási ár az erdélyi feladási állomáson értendő. Besszeg elképpedtek, midőn a bank számlájában, a viteldij az erdélyi feladási állomásról Budapestig, provizió, berakás, kirakás, átadás, lapátolás, szákkölcsöndij, courtage és egyéb illetékek voltak felszámítva.

A következményeket már eddig is bőven érezheti a magyar lezámitoló bank igazgatósága. Ki fog tűnni nemsokára a bank mérlegében, és a részvényesek osztalékában. Osztalék, ha lesz, bizonyára nem a jövedelemből, hanem a 10 millió alaptőkének már eddig is megcsontított részéből.

A magyar lezámitoló-bank eddigi működése valósgos rejtély, melyet bizonyára az igazgatóság maga sem képes megfojtani. Hogy mi a törekvése? mi a célja? azt nem tudja senki. De azt mindenki látja, hogy a bank oly üvényen halad, — melyben maradásra nincs.

Tönkretette a közraktári és az elevátor intézményt, mely oly népszerű volt az országban; károsította a beraktározókat vagyongukban. Tönkre tette a részvényeseket, kik 125 forint kibocsátási árban szereztek meg papírjaikat, ma pedig csak 85-86 forinttal szabadulhatnak tőlük, körülbelül 40 százalék veszteséggel. És mindezek dacára, még mindig rothad va-

lami ezen banknál. Feledni nem tudnak, tanulni pedig nem akarnak; a helyett, hogy a bajon orvosolni igyekeznek, titkolják és tagadnak mindent.

Lehet az ily intézettől mást várni, mint esendően előkészülő végfelosztást?

A tengernek nyomai Felső-Esztergályon.

Bizonyosan sok tisztelt olvasója ezen lapnak kétkedve fogja nézni tudósításomnak címét. Pedig csakugyan igaz, hogy hajdanta az egész alföld tenger vala, a melybe a Duna ömlött, míg ezen tenger átjárva végei határát, a Vaskapunál lefolyt a Fekete tengerbe, hátrahagyván kedves hazáknak a legaldottabb, legtermékenyebb humussal telt rónaságát.

Ezen tenger felhatolt egészen Nógrádmegyébe a végei hullámai csapdosták Kékkő és Felső-Esztergály ormait. A napnál világosabban mutatják és minden kétségen felül helyezik azt a szép és tudományilag nagyjértékű kővületek és kőmagvak, vagyis csigakagyló levél-lenyomatok, melyeket kikutatnom sikerült.

Legelő leleteimmel kedveskedtem a magyarhoni földtani társulatnak Budapesten, a hol dr. Pethő Gyula (titkár) ur csapafogaknak határozta meg azokat, így nyilatkozván rólok: A legnagyobb fogak az őskori óriás csápa (Carobaras megalodon) maradvékai a mely a mai legnagyobb csápáknál 2-szer sőt 3-szor nagyobb lehetett. Az apróbb fogak Lamna, Galeocerdo és Oxyrhina csapafogak állkapcsából valók. („Természettudományi Közöny 1883, 186 lap.”)

Azóta sikerült sokféle és igen csinos kőmagvakat is felfedezni. Ugyanis a tengeri kagyló és csiga valamint más állatok is (p. Echinospatangus . . .) a tengeri homokba beágyazva, nyomukat hagyják, mely tuffal kitöltve, a homokkőből most szépen kiválk.

Felfedezéseim edes hazánk földtani ismertetéséhez járulván, mindenintelligens ember előtt nagy fontossággal bírnak; de annál nagyobb fontossággal kell, hogy bírjanak a néptanító előtt, ki hivatásánál fogva, sőt törvényszerűleg is kedves kötelességének ismerheti hazánkra vonatkozó ismereteit bővíteni és a mennyire lehet tanítványaival is közölni.

Ezen célból kiindulva, bátorodom népiszkoláink számára leleteimből összeállított kis gyűjteményeket 1 frt 50 o. ó. krért postautánvét mellett összeállítani és bérmentre elküldeni; mellékelvén a szomszéd Kőrösi határban lévő kőszén és tengerhomokot, mely utóbbi üreggyártásra igen alkalmas.

Kővületeink becsértéke mellett az is szól, hogy Sasfarszki tanár urat a földtani társulat vidékünkre vizsgálat végezt. kiküldvén, az azokról alismerőleg nyilatkozott.

Ha a tanító társaim közt valakinek hasonló kővületei vagy régiségei volnának, a csorélni szeretnének, én részomról szívesen lépek cseréviszonyba.

Lundácsk F. József,
felső-esztergályi r. k. ok. tanító.

Cantatio post festa.

(Elmefuttatás néhány nagyon fontos dologról.)

Az október 17-én tartott megyei közgyűlésre való állapotai meghívó levélben közlött gyűlési programból látni, azt hittem, hogy ezen érdekesnek mutakozó közgyűlés ha nem is egész nap, de legalább délután 2 óráig el fog tartani. És uram fia, másfél óránál egy perczig sem tartott tovább.

Most már az a kérdés merül fel: vajjon érdemes-e a bizottsági tagoknak pl. a Duna mellől, Kriván aljáról vagy a Cserhát tájáról azért bejönni, hogy az állandó választmány véleményét (amit ezentul minden ember a gyűlés határozatának is tekinthet) élő szóval meghallgathatja, mikor azt szóról-szóra ottbón a meleg kályhánál pipaszó mellett a N. L.-ból elolvashatja magának? S legalább nem zavarja senki; minden szót megért; békében alszik s nem kerül neki csak 4 frtyába egy évre. (Ha sok előfizetője volna, ugy o ennyire szállítaná le a N. L. előfizetési díját?) Holott most 10-20 frtot költ csak egy utja alkalmával.

Hová lett az az érdeklődés, amikor 2-3 napig eltartott egy-egy közgyűlés?

Hová lettek azok a szónokok, akik az általuk felkarolt ügyük mellett kivett mellet, stentoni hanggal órahosszant, szobbnél-szobbnál, érdekesbnél érdekesb érveikkel buzgolkodtak?

Részint kidőltek a sorból, részint az állandó választmányban mint tagok működnek. — Amazok helyébe még nem nőttek újak, emezek pedig eleget hozáltak már az állandó választmányban: itt minék rontanak tüdejüket? S így amit az állandó választmány véleményez, az a közgyűlésen — mai napig — már nem képezheti vita tárgyát. Amen.

Ha tehát a közgyűlésen nem szabad ellene mondanai az állandó választmány határozatának — bocsa-

nat! véleményezésének: használjuk föl a lapok terét, melyek bizonyára szívesen fogadják a közérdeklő tárgyakhoz való tiszteleséges hozzászólást?

A legközelebbi megyei közgyűlés tárgyai között volt a zsidó zsigiskolák beszüntetése; a zsidó felkőszí hivataloknak minősített (talán képesített?) egyének általi betöltése; a faiskolák mikénti kezelése; megyei kőszkőház létesítése stb. stb.

A többi kitért tárgyak feletti határozatába az állandó választmánynak készséggel beleegyezem a belenyugszom; hanem az imént felhozott ügyekhez némi észrevételeimet szerk. ur engedelmével bátorodom ide jegyezni.

A zsidó zsigiskolák beszüntetése tárgyában az állandó választmány azt a határozatot (ejb, mindig eltérve a tollam), azt a véleményét nyilvánította, hogy mintán ez ügyben a megyei kormány a miniszter rendeletéből már intézkedett: további intézkedés tehát nem szükséges. Az már igaz.

De arról sem az állandó választmány, sem az alispán ur nem adott felvilágosítást a közgyűlésnek, vajjon ez ügybeni intézkedése pontosan fogantatosított-e? s a kívánt eredmény elért-e? Mert a zsidó natio oly megrögzött elem, hogy ezer és ezer intézkedés dacára is, a magáét gondolja s kibúvik a törvény alól. Bekövetelte a községi előjáróságoktól a jelentéseket, hogy a zsidó zsigiskolákat bezárták, beszüntették, s a naplopó, buta, fanatikus tanító sakter kontárokat megugrasztották az orthodox szülők befolyása alatt álló szolga állomásaikról?

Mert hiszen az intézkedő rendelet kibocsátása után is olvastuk a N. L.-ban, hogy itt-ott mégis rábukkantak az előjáróságok a tiltott szerelemre! Sőt szomszédságomban — mikor erőlyes körjegyzőnk nálunk régen kiadta a laupast a sakter-tanítóknak — még az eltiltó rendeletről nem is álmodtak s javában virágozott a gyönyörű csemete iskola! Míg aztán hivatalosan figyelmeztettük az ottani körjegyzőt, hogy a felsőbbi rendeletnek miért nem iparkodik érvényt szerezni?

Ebből tehát az a tanúság, hogy nemcsak ki kell adni a rendeletet, hanem utána is kell nézni, vajjon a rendelet fogantatosítva van-e?

Mert itt ismét az a kérdés merül fel: vajjon szükséges volt-e a zsidó zsigiskolák beszüntetésére vonatkozó rendelet kibocsátására?

Ha szükség volt rá, akkor baj is volt ott! A bajt pedig okvetlenül el kell hártani; mert csak akkor nyughatunk meg, ha bajunk nincs. Baj bizony! és pedig olyan, hogy ilyen szemét zsigiskolákban neveltettek a szegény magyar nemzet s a kereszténység fájának gyökét rágó rovarfajok. Ezeket tehát sprengolni kell onnan.

De aztán nyertünk-e az által valamit, hogy a zsidó zsigiskolákat sprengoljuk? Én ugy hiszem, nem sokat ugyan, hanem még is valamit; mert az igaz, hogy azt a gojgyűlölő természetet nem fogják talán annyira magukba szívhatni a különben ártatlan lelkek a zsidó gyermekek; de meg arra is el lehetünk köszülve, hogy ha eddig ellepők a keresztények által épített s állított tanintézeteket: ezentul okvetlenül legalább háromszorosan megszaporodik a zsidó tanulók száma azokban; mert ez a faj csakis a más véres verejtékével szerzett vagyont élvezni szereti, de a magából áldozni nem tud és nem akar; tehát csak ingyen élni!

(Folytatása következik.)

H i r e k.

Felsőes király asszonyunk névnapját nov. hó 19-én B.-Gyarmaton is megünnepeleék. A közházak egész nap nemzeti színű lobogókkal voltak feldiszeítve. A róm. kath. templomban pedig ünnepélyes isteni tisztelet tartatott, hogy az ég áldása a szeretett királynéra, ki iránt a nemzet szeretete benső és őszinte, a mindenhatóól lekéréssek.

Adorján Lőrincz a 6 havi próbagyakorlat után, mint örömmel értesülünk, a b.-gyarmati csendőrségi szárnyparancsnoksághoz fog beosztatni hadnagynul.

Nagyszabású hangverseny lesz B.-Gyarmaton decz. 2-án, mint ezt lapunk előző számaiban is hirdettük. A hangversenyt Fáy Frigyes szongoraművész és a b.-gyarmati dalegylet rendezik, a megyeház nagytermében. A hangverseny táncmulatsággal lesz egybekötve. Fáy úr Budapestről a jövő szombatn érkezik B.-Gyarmatra Takács Antal, a nemzeti színház egyik jeles művészevel, ki a hangversenyen magándalokat fog énekelni zongora kíséret mellett. A dalegylet a „Dalra barátim“ és „Dalünnepen“ című kitért műdalokat nagy szorgalommal kitértben tanulta be. Az estély tehát minden tekintetben nagy művelzetet fog szerezni közönségünknek, melyről felteszük, hogy ezen művészi előadást mind tömegesebben fogja meglátogatni. A meghívók e héten küldelnek szét. A hangverseny tiszta jövedelme a dalegylet alaptőkéjének gyarapítására fog fordittatni. A meghívó szerint az árak következők: Körzések: 1 frt 50 kr. Állóhely 1 frt. Karzat első sor: 80 kr, második sor: 50 kr. A hangverseny műsora a következő: 1.) „Dalra barátim“ Storck Antaltól, előadja a b gyarmati dalegylet. 2.) Impromptu (és dur) Schuberttől, előadja Fáy F. ur. 3.) „Nem hallottam soha ily bős barangszót“ Zimay Lászlóttól, előadja Takács M. és Fáy F. urak. 4.) Polonais (cis m) Chopin F.-től, előadja Fáy F. ur. 5.) „Késérő bordal“ Erkel F.-től, előadja Takács M. és Fáy F. urak. 6.) „Dalünnepen“ Thern Károlytól, előadja a dalegylet. 7.) Roham induló Liszt F.-től, előadja Fáy F. ur.

A felvidéki közművelődési egyeslet, melynek jóté kony hazafias működése ki fog terjedni Árva, Bars, Hont, Liptó, Nógrád, Nyitra, Pozsony, Trencsény, Túróc és Zólyom megyékre, valamint Pozsony és Selmecz városokra, Nyitrán nov. hó 20-án megalakult. Üdvözljük ez egyesletet, melytől a magyar szellem ápolása és fejlesztése ügyében sokat lehet várni. B.-Gyarmatról a megalakulásra következő sürgöny menesztett Nyitrára: „Üdvözljük a nyugaton felkelő napot!“ Az egyesletnek Nógrádmegyében 107 tagja van. Minket annyiból is érdekel ezen közművelődési egyeslet, hogy annak igazgató választmányába Madách Károly alispán úr is beválasztatott. (Hontból Pongrácz Lajos alispán és Plachy Bertalan tanfelügyelő urak.) Továbbá Nógrádmegyére nézve, vidéki bizottságok alakítására és taggyűjtő tagul: Kövy Tivadar ur, Hontmegyére nézve pedig Pongrácz Lajos ur megválasztattak. Az egyeslet működési terén a lakosok száma 1-7 millió. Ezek között magyar anyanyelvű: 331.649, az idegen ajkuk 4 százaléka beszél magyarul anyanyelvén kívül, tehát magyarul nem beszél: 1.399.437.

Losonczon értékes solennitással ment végbe a dalárda és Kovarcz Emil, a dalárda volt karmestere között — a rég óhajtott kibékülés. Hymnust neki!

A polgári iskola növendékei B.-Gyarmaton ó felsége Erzsébet királyasszony névünnepe tiszteletére, Bánhidy Mariaka k. a. a polgári iskola egyik tehetséges tanárnőjének ügybuzgósága folytán sikerült előadást tartottak a mult szombaton.

Bachár Gyula úr — a mult számban közölt választott megyei bizottmányi tagok névsorából kimaradván, azt ezennel helyreigazítjuk.

Szennán decz. 1-én új posta állomás lép életbe.

A b.-gyarmati önk. tűzoltó egyeslet választmányja, Harmos Gábor elnökele alatt e hó 20-án ülést tartott melyen a folyó ügyek elintézése mellett bemutatott a nagy fecskendő átigazításáért a Walzer cég által beadott legújabb számla. Eszerint a nagy fecskendő mely 1000 frtya került, eltekintve a B.-Gyarmaton közölt javításoktól a ezek költségeitől, most ismét 76 frtot fog felemészteni. Ha ezen újabb áldozat sem használ, úgy legjobb lesz az egész vizipuskát eladni, mert ez mint a Moloch, nagyban veszélyezteti az egyeslet anyagi érdekeit. Intézkedés történt a pártoló és működő tagok gyűjtése iránt. Eszen tagok gyűjtésével if. Sulcz Lajos és Molnár József urak bizáltak meg. A pártoló tagok restantáiáit bagattal utján be fognak hajtani. Ülés után a szép számmal megjelent tagok, köztük Kövy Tivadar volt főparancsnok, szemlést tartottak a laktanya és a szertár újabb berendezése felett. Minden a legszébb rendben találtatott.

A megyei kőskórház hiánya mindennap érezhetőbben tapasztalható. A segélyre szorult betegek, jobbára vidékiek, igen keszdetlegesen ellátásban részesülnek az u. n. városi kórházban, melynek költségeit a város alig képes viselni. Az nem ok, hogy a megye ezer év óta állott fenn megyei kórház nélkül, tehát még egypár évig várhatunk. Ellenkezőleg! siesetünk az ezer év mulasztásait kipótolni. A megye oly szép végzést kanyarított ebben az ügyben! Kár volna ezen szép végzésnek az iratok tömkelegében elveszni, anélkül, hogy az abban foglalt practikus intézkedések életet ne nyernének. Felkérjük tehát az ügy élön álló tisztelt közegeket, hogy a kőskórház ügyében ne engedjék a napokat, heteket, hónapokat nyomtalanul elvesztegetni. (Beküldetett)

Kölesőnadta és nem tudja kinek? Kovács tanító úr az otyasütő vasat. Most nagy szíveséget tenne neki a becsületes kölesőnevű, ha visszatná. mivel a karácsonyi ünnepokra otyát kell sütnie.

Névmagyarosítás. Weinberger Vilmos sziráki lakos „Borsodira“ magyarosította nevét. — Most, midőn a nevék magyarosítása iránti szalmatűz megyénkben ismét lelőhadt, ezen sporadikus esetet is örömmel tesszük közzé. —

A megyeháza előtti tér az államépítészeti hivatal buzgolkodása folytán — négy újabb, sármentes, kavicsal burkolt s a köztuttló mintegy 10 cm-terrel magasabb járdával látatott el. Eszen tény ünnagában rejti dícséretét.

A gazdák panasza. A mozei gazdák az elmúlt szép napok hatásait az egerek elszaporodása miatt kezdik már áldástalannak tekinteni. — Más évben is meg volt a csapás nélkül, hogy a veteményekben előre velt kár olyan lett volna az aratásnál, minővel azt előre jörendőlték. Egy kis esős idő majd megrikítja a mozei egereket, a ha más csapás nem éri a vetést, jó időjárás mellett gazdag lesz a jövő évi aratás, mert a vetések szépen kelnek.

Több világosságot! A novemberi hónap minden borzalmat árasztott azon, aki úgy este 7—8 órákor a b. gyarmati utcákon végig halad. A lámpák alig itt ott vannak meggyújtva. Sötétség, ár, hideg, a közép-korba vezetik vissza az ember szellemét. Valami az,

hogy a miről Szécsényben és Szirakon nem panaszkodnak az emberek, arról a megye székvárosában kell panaszkodni. Rendőr úr! Tessék felébreszteni a lámpagyújtogatót.

Figyelemztetjük olvasóinkat Hacker Mórca h. u. u. u. china-estát árú gyára Bécsben, melynek készítményei úgy anyaguk jósága, mint kiállításuk es. nussága folytán világszerte kitűnő hírnevének örvendőnek. E cégnek a trónörökös pár részére is tettelek megrendelések a ház főnöke több magas perze, bolga és turai renddel tüntetett ki.

Szózat a vidéken lakókhöz! Nem ajánlatjuk elége a vidéken lakóknak, hogy a háznál mindig készletben tartanak legalább egy-egy doboz Brandt Ri-

chard fele svajczi labdacot, arra az esetre, hogy ha hirtelen változás állna be egészségükben, (vértelőség, kólika, máj és epehajok stb.) a biztos és semmi kellemetlen vagy fájdalom érzést nem okozó házi szert azonnal használhassák. Egy doboz ára a gyógyszerárakban 70 kr.

Tisztelettel hívjuk fel azon t. előfizetőinket a köz. ségek előjáróságai, kik úgy ez évről mint a múlt évről előfizetési díjaikkal határlékban vannak, hogy ebbeli tartozásaikat kiadóbívalatunkra címelve mielőbb beiktatni szíveskedjenek.

Feloldó szerkesztő:

Horvath Danó.

Karácsonyi ajándék!

China ezüst- és Alpacca-árú gyára

MORIZ HACKER

Bécs, I., Operngasse 2.

Legdusabb választék evő-eszközök, asztali készletek, thea és kávé-készletekben stb.

Legrégibb gyári jegy Osztrák-Magyarországban

15 évi kezességgel

Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve. 3—1

Karácsonyi ajándék!

Szentmiklós Ottó

gépész

Zsélyben (u. p. Szklabonya)

Készít: gőz- és járgány-cséplőgépekhez

legújabb és legtükéletesebben működő

lóheremag cséplő- és fejtő-szerkezetet.

Ugyesintén vállalkozik minden rendszerű gőzgépek, gőzkazánok, és gazdasági gépek szilárd javítására.

K i bármilyen köhögés, nehéz légzés, rekedtség, hurut, nyálkásodás, megfázás, tüdő és gége-bajban szenved, ajánlom saját készítményű codei nos moha-növény czukorkáimat.

Ezen kellenes ízű szeletek, bármily mennyiségben fogyasztva, emésztési zavart nem idéznek elő.

Ajánlom továbbá gyengéltetőknek, v. szegényeknek és idős betegeknek egyenesen Malagiból hozott 1868. évi malaga-boromat. Egy palack ára 1, 2 és 4 ft.

Egyeseramiud érteltem a t. közönséget, hogy a gyógyítást minden keresettebb gyógyszer-különlegességgel és a legfinomabb illatszerrel el kellően állítam.

Bécsen partfogazukat kéri:

Harepay Károly gyógyszerész, a „Magyar koronához” címűt győgyár bérleje 10—5 **Balassa-Gyarmaton.**

Codeinos moha-növény czukorkák Hra. béczy Imre győgyár-tárában Rétágon is kaphatók.

HIRDETMÉNY.

Van szerecsének köztudomásra hozni, hogy a póstyéni közbirtokosság tulajdonát képező 4 kövű ipolyalom 1884 ik év aprilis 24-től egymásután kövölkező három évre, az 1884. évi január hó 15-én délután 2 órákor a póstyéni vendéglő helyiségében tartandó nyilvános árverésen a legtübbet ígérőnek a már előre megállapított feltételek mellett bérbe fogadatni.

Zárt ajánlatok egész 1884. évi január 14-ig t. Krista János földbirtokos urnál benyújthatók, ezekhez 600 ft. készpénz csatolandó, s az ajánlatban kitteendő, hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri s azokat elfogadja.

As árverési szándékosok az árverés megkezdése előtt 600 ftot bantpénzül letenni tartoznak.

As árverésre vonatkozó feltételek t. Krista János földbirtokos urnál Póstyénbe mindenkor megtekinthetők.

Ludányban, 1883. november 6-án.

3—2 **A felügyelőség.**

Hirdetmény.

A b. gyarmati takarékpénztár igazgatósága által ezennel közhírré tetteik, miszerint a b. gyarmati takarékpénztárnál elzálogosított arany, ezüst s egyéb készalógtárgyak, — melyeknek kiváltási határideje folyó 1883. évi június 30-ig letelt s az időtől fogva sem meghosszabbítva sem kiváltva nem lettek — folyó 1883. évi december hó 17-én délután 2 órákor az intézet hivatalos helyiségében nyilvános árverés mellett el fognak adatni.

As eladandó tárgyak számai:

IV. 23, 59, 79, 143, 165, 167, 176, 178, 223, 233, 255, 262, 348, 359, 376, 378, 383.

V. 1, 23, 25, 41, 58, 69, 70, 74, 75, 77, 91, 98, 101, 102, 129, 141, 143, 171, 174, 177, 181, 186, 189, 189, 206, 213, 214, 219, 232, 258, 259, 275, 283, 292, 294, 308, 314, 317, 329, 339, 345, 356, 359, 401, 429, 446, 448 és 450.

B. Gyarmat, 1883. november 14.

A b. gyarmati takarékpénztár igazgatósága.

GUTJAHR és MÜLLER

BUDAPESTEN.

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár

a Margithid közelében, ajánlják szolid szerkezetű s javított gyártmányokat mint:

Trieurök gazdaság számára:

Járgány-cséplőgépek
Szelelő rosták.
Kukoricás moraszolók
Szecakvágók.
Borsajtók.

Különlegességek malomok számára:

Duplamalmok.
Malom trieurhenger.
Gabona osztályozó-hengerek.
Koptatógépek.
Dara választógépek.
Tartók.
Detacheurök.

Malom alkatrészek:

Transmissiók.
Szíjkerékek.

Rostalemezek:

Cséplőgép-rosták
Liszthenger szíjak.
Koptató-lemezek.
Ráspoly lemezek stb.

Gyári raktár és eladási hely B. Gyarmaton

A NINGER TESTVÉREK vaskereskedésében.

Árjegyzékek kiadatra ingyen és bérmentve.

Drahotsky Vilmos.

A lufirott, Losonezon felállított gépgyáramban és részöntődben elfogadok mindenféle javításokat, u. m. gőzgép-, gőzkatlan-, locomobil- és cséplőgépeken; továbbá készítek mindennemű kutak-, fűrdők- és vízvezeték- és hid-, tizedes- és százados-mérleket; mindenféle mezőgazdasági gépeket, rézöntést, esztárgályos- és kazán-kovács munkákat, üvegformákat, metszvény-táblákat, s egyáltalán minden szakmába vágó munkákat a leg- rövvidebb idő alatt és a legolcsóbb árak mellett.